

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Svk/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4018200350
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Fečík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4018200350.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M v právnej veci žalobcu: X. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom K. J. XX, XXX XX E., právne zastúpený advokátom JUDr. Pavlom Gráčíkom, Farská 40, Nitra, proti žalovanému (sťažovateľ 1/): Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky (pôvodne: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky), Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka konania (sťažovateľ 2/) MH INVEST, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, právne zastúpeného advokátom JUDr. Allanom Böhmom, Jesenského 2, Bratislava, v konaní o všeobecnej správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 10937/2018/SV/14548 z 21.2.2018, konajúc o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/81/2018-203 z 20.7.2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/81/2018-203 z 20.7.2021 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie Správneho súdu v Bratislave.

odôvodnenie:

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, ako príslušný stavebný úrad (ďalej aj „stavebný úrad“) v zmysle § 117b zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a § 4 písm. b) bod 8 zákona č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie a o zmene a doplnení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) podľa § 14 ods. 1, § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v spojení s § 78 stavebného zákona rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2017/034647-9 z 20.11.2017 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) vylúčil žalobcu z konania vo veci návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia stavby „Príprava strategického parku Nitra“ - SO 703 Rozšírenie distribučnej siete „B“ v katastrálnom území A., P. a B., podanom obchodnou spoločnosťou MH INVEST, s.r.o., vedenom na stavebnom úrade pod č. OU-NR-OVBP2-2017/034647.

2. Stavebný úrad odôvodnil svoje rozhodnutie poukazom na § 78 stavebného zákona a § 14 správneho poriadku. Uvedol, že okruh účastníkov kolaudačného konania je vymedzený inak ako okruh účastníkov stavebného alebo územného konania a § 78 stavebného zákona taxatívne určuje, kto je účastníkom kolaudačného konania. Stavebný úrad zistil, že žalobca nie je vlastníkom žiadneho z pozemkov, na ktorých je stavba umiestnená a nie je ani vlastníkom stavby. Postavenie účastníka kolaudačného konania mu nevyplýva ani z osobitného predpisu, pretože § 78 stavebného zákona jasne vymedzuje okruh

účastníkov kolaudačného konania. Stavebný úrad konštatoval, že žalobca nie je účastníkom konania, pretože nie sú dotknuté žiadne jeho práva.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie. Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) odvolanie žalobcu rozhodnutím č. 10937/2018/SV/14548 z 21.2.2018 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) zamietlo a prvostupňové rozhodnutie potvrdilo.

4. Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že kolaudovaná stavba je vyvolanou investíciou stavby „Automotive Nitra Project“. Zo spisového materiálu vyplýva, že konkrétna navrhovaná činnosť - stavba „Príprava strategického parku Nitra“, ktorej súčasťou je aj kolaudovaná stavba nepodlieha zisťovaciemu konaniu a ani nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o EIA“). Žalobcovi teda neprináleží postavenie účastníka konania podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona, ako sa toho domáhal v podanom odvolaní a teda nemá zákonné právo byť účastníkom ani v kolaudačnom konaní. V danom prípade sa jedná o kolaudačné konanie, kedy okruh účastníkov konania osobitne upravuje stavebný zákon v § 78 ods. 1 tak, že účastníkom kolaudačného konania je stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Z dôvodu, že § 78 ods. 1 stavebného zákona osobitne vymedzuje okruh účastníkov v kolaudačnom konaní, nie je možné aplikovať § 14 správneho poriadku. Žalobca nie je vlastníkom žiadnych pozemkov v dotknutých katastrálnych územiach a teda nie je vlastníkom pozemkov, na ktorých sa predmetná stavba realizovala, v dôsledku čoho nemá postavenie účastníka kolaudačného konania, pretože nie je stavebníkom, ani vlastníkom stavby, ako aj žiaden z pozemkov v jeho vlastníctve nie je kolaudovanou stavbou dotknutý.

II.

Konanie pred krajským súdom

5. Žalobca podal na Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) všeobecnú správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia.

6. Žalovaný a aj ďalší účastník konania sa vo svojich vyjadreniach k žalobe s jej žalobnými bodmi nestotožnili a navrhli žalobu zamietnuť.

7. Dňa 20.7.2021 krajský súd vyhlásil rozsudok č.k. 11S/81/2018-203 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“), ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného ako i prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil stavebnému úradu na ďalšie konanie. Krajský súd zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu a ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

8. Krajský súd odôvodnil napadnutý rozsudok predovšetkým tým, že stavebný úrad a žalovaný síce správne posúdili okruh účastníkov kolaudačného konania podľa § 78 stavebného zákona, ale nedostatočne sa vysporiadali s argumentáciou žalobcu, ktorý svoje účastníctvo v kolaudačnom konaní odvodzoval od § 24 ods. 2 zákona o EIA. Žalobca sa podaním z 10.11.2017 prihlásil za účastníka kolaudačného konania ako dotknutá verejnosť. Účasťou v konaniach podľa tretej časti zákona o EIA dotknutá verejnosť získava automaticky aj účastníctvo v následných povoľovacích konaniach, akým je i kolaudačné konanie.

9. Podľa krajského súdu sa stavebný úrad napriek podaniu žalobcu z 10.11.2017 jeho účastníctvom v kolaudačnom konaní z titulu účastníctva v zisťovacích konaniach vôbec nezaoberal. Rovnako žalovanému krajský súd vytkol, že z jeho rozhodnutia nie je zrejmé, na základe čoho dospel k záveru, že žalobcovi neprináleží účastníctvo v kolaudačnom konaní podľa zákona o EIA.

10. Záverom ešte krajský súd poukázal na procesné konotácie týkajúce sa rozhodovania o účastníctve žalobcu v kolaudačnom konaní a rozhodovaní v kolaudačnom konaní vo veci samej. Konkrétne uviedol, že „žalobca podal proti kolaudačnému rozhodnutiu zo dňa 29.11.2017 odvolanie zo dňa 09.01.2018 (teda v čase, keď ešte nebol právoplatne vylúčený z kolaudačného konania, do ktorého sa prihlásil podaním zo dňa 10.11.2017), o ktorom príslušný odvolací správny orgán nerozhodol, resp. takéto rozhodnutie sa v predložennom administratívnom spise nenachádza.“ Na podklade uvedeného následne krajský súd

skonštatoval, že bolo povinnosťou žalovaného rozhodnúť o podanom odvolaní v zmysle § 59 ods. 2 a 3 správneho poriadku.

III.

Konanie na kasačnom súde

11. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný (ďalej len „sťažovateľ 1/“) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Sťažovateľ 1/ v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom predovšetkým z dôvodu, že stavebný úrad ako aj on sám správne určili okruh účastníkov kolaudačného konania s odkazom na znenie § 78 stavebného zákona, keďže žalobca nebol ani stavebníkom, ani vlastníkom stavby alebo vlastníkom pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Zároveň zdôraznil, že stavba „Príprava strategického parku Nitra“ bola vyvolanou investíciou stavby „Automotive Nitra Project“, ktorej súčasťou bola aj kolaudovaná stavba, pričom stavba „Príprava strategického parku Nitra“ nepodliehala zisťovaciemu konaniu a ani nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA.

13. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť aj ďalší účastník konania (ďalej len „sťažovateľ 2/“) a to podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP a navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom namietal sťažovateľ 2/ predovšetkým z dôvodu, že sa žalobca nemohol stať účastníkom kolaudačného konania na podklade § 24 ods. 2 zákona o EIA, pretože kolaudačné konanie nie je povoľovacím konaním k navrhovanej činnosti alebo jej zmene v zmysle daného zákonného ustanovenia. Kolaudačné konanie totiž nie je konaním o povolenie realizácie stavieb a nemenia sa ním fyzické aspekty lokality, na čo slúži výlučne územné a následne stavebné konanie. Kolaudačným konaním sa totiž rieši len užívanie stavieb. Účastníctvo žalobcu v kolaudačnom konaní podľa sťažovateľa 2/ nevyplývalo ani zo znenia § 78 stavebného zákona, resp. § 14 správneho poriadku. Vo vzťahu k tomuto záveru sťažovateľ 2/ namietal aj odklon o ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

15. Porušenie práva na spravodlivý proces spojil sťažovateľ 2/ s poukázaním na bod 39 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v závere ktorého krajský súd poukázal na povinnosť žalovaného rozhodnúť o odvolaní žalobcu podanom proti prvostupňovému kolaudačnému rozhodnutiu. Podľa sťažovateľa totiž tento dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia nebol predmetom prieskumu zákonnosti zo strany krajského súdu.

16. Žalobca vo svojom vyjadrení k podaným kasačným sťažnostiam skonštatoval, že právo účastníctva v kolaudačnom konaní mu vzniklo ako dotknutej verejnosti v zmysle § 24 ods. 2 zákona o EIA, ktoré podľa jeho názoru dopadá nielen na územné a stavebné ale i kolaudačné konanie. Na základe uvedeného navrhol žalobca obe kasačné sťažnosti zamietnuť.

IV.

Právny názor kasačného súdu

17. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačných sťažností a z toho vyplývajúce možné dôvody ich odmietnutia. Po zistení, že kasačné sťažnosti podali žalovaný - sťažovateľ 1/ a ďalší účastník konania - sťažovateľ 2/ v lehote včas [§ 443 ods. 2 písm. a) SSP v znení účinnom do 30.6.2023], preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podaných kasačných sťažnostiach (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačné sťažnosti sú dôvodné.

18. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov kasačnému súdu pripadlo primárne posúdiť, či krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia [§ 440 ods. 1 písm. g) SSP], keď zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu a vec vrátil stavebnému úradu na ďalšie konanie z dôvodu, že orgány verejnej správy postupovali nesprávne, keď vylúčili žalobcu ako účastníka konania z kolaudačného konania.

19. Kasačný súd v nadväznosti na uvedené zistil, že v kasačnom konaní boli rovnaké právne otázky v obdobnej veci už právoplatne posúdené Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Svk/21/2021 z 30.11.2022, ktorý bol pod č. 71/2023 ZNSS následne publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. 1/2024. Zohľadniac túto skutočnosť, kasačný súd v súlade s § 464 ods. 1 SSP ku sťažnostným bodom sťažovateľov 1/ a 2/ poukazuje na odôvodnenie skôr vydaného rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/21/2021 z 30.11.2022, s ktorým sa konajúci kasačný senát plne stotožňuje a v príslušnom rozsahu ho uvádza:

„30. Správny súd v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že správne orgány postupovali v rozpore so zákonom, ak pri zisťovaní okruhu účastníkov kolaudačného konania vychádzali striktne len z § 78 ods. 1 stavebného zákona, keďže z § 24 ods. 2 zákona o EIA vyplýva, že účastníci zisťovacieho konania sú účastníkmi všetkých následných povoľovacích konaní, teda i kolaudačného konania.

31. Podľa § 24 ods. 2 zákona o EIA dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu. (pozn. kasačného súdu: pojem „dotknutá verejnosť“ je totožný s pojmom „zainteresovaná verejnosť“)

32. Podľa § 78 ods. 1 stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Podľa § 78 ods. 2 stavebného zákona ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať.

33. Ako vyplýva z citovaných ustanovení, zákon o EIA stanovuje, že zainteresovaná/dotknutá verejnosť, ktorá bola účastníkom konania podľa zákona o EIA (postup podľa odseku 3 alebo odseku 4), je následne ex offio účastníkom v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene. Jedným zo zákonov, ktorý upravuje následné povoľovacie konania, je aj stavebný zákon. Stavebný zákon zainteresovanej verejnosti výslovne priznáva postavenie účastníka konania v územnom konaní (§ 34 ods. 1 stavebného zákona) ako aj v stavebnom konaní (§ 59 ods. 1 stavebného zákona). Na rozdiel od územného a stavebného konania, stavebný zákon v kolaudačnom konaní zainteresovanej verejnosti postavenie účastníka konania nepriznáva, keď v § 78 ods. 1 uvádza, že účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená (účastníctvo by bolo možné prípadne podľa § 78 ods. 2 stavebného zákona, ale v prejednávacom prípade nebolo preukázané a ani tvrdené, že išlo o zmenu stavby). Dochádza tak k významovému stretu dvoch zákonov, pričom úlohou správneho súdu v danom prípade bolo vyložiť oba tieto zákony v súlade s požiadavkami na výklad práva uvedenými v čl. 3 a 4 Civilného sporového poriadku v spojení s § 5 ods. 1 SSP za použitia jednotlivých výkladových metód a odôvodniť svoj záver.

34. Správny súd v napadnutom rozsudku bez bližšieho odôvodnenia prijal jednoznačný záver, že za „povoľovacie konanie“ v zmysle zákona o EIA je potrebné považovať aj konanie kolaudačné, a preto sa ustanovenie § 24 ods. 2 zákona EIA použije prednostne pred ustanovením § 78 ods. 1 stavebného zákona.

35. Pre posúdenie správnosti tohto záveru kasačný súd ustálil východiská, z ktorých ustanovenie § 24 ods. 2 zákona o EIA vychádza. Základ účasti verejnosti na rozhodovacích procesoch týkajúcich sa životného prostredia je daný v Dohovore o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“) ako aj v Smernici č. 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej len „Smernica EIA“). Aarhuský dohovor (čl. 6 a čl. 9) a smernica o EIA (čl.

11) stanovujú, že v administratívnych konaniach, v ktorých prebieha povoľovanie činností, musí byť zainteresovanej verejnosti umožnené byť účastníkom konaní o povolení týchto činností a následne im musí byť umožnené aj právo podať žalobu na súd proti týmto rozhodnutiam.

36. Aarhuský dohovor a tiež Smernica o EIA práva verejnosti na účasť v administratívnom alebo súdnom konaní viažu na „povoľenie činností/projektov“. Smernica o EIA, ktorá je implementovaná do slovenského právneho poriadku, „povoľenie“ definuje ako rozhodnutie príslušného orgánu alebo orgánov, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať projekt (čl. 1 ods. 2 písm. c) Smernice EIA) a pojem „projekt“ definuje ako realizáciu stavieb alebo iných zariadení alebo plánov, iné zásahy do prírodného prostredia a krajiny, vrátane ťažby nerastných surovín (čl. 1 ods. 2 písm. a) Smernice EIA). Uvedené definície Súdny dvor Európskej únie (ďalej ako „SD EÚ“) vo svojej rozhodovacej činnosti konkretizuje tak, že napr. predĺženie existujúceho povolenia na prevádzku letiska nie je možné bez realizácie stavieb alebo zásahov meniacich fyzickú realitu dotknutej krajiny kvalifikovať ako „projekt“ v zmysle článku 1 ods. 2 Smernice EIA (rozhodnutie SD EÚ C-275/09, Brussels Hoofdstedelijk Gewest and others, bod 24) alebo, že pokračovanie v prevádzke existujúcej skládky je „povolením“ v zmysle článku 1 ods. 2 smernice EIA len vtedy, ak toto rozhodnutie povoľuje zmenu alebo rozšírenie zariadenia alebo miesta prostredníctvom prác či zásahov meniacich ich fyzický stav, ktoré môžu mať podstatný nepriaznivý vplyv na životné prostredie (rozhodnutie SD EÚ C-121/11, Pro-Braine and Others, bod 31).

37. Rovnako zákon o EIA v § 3 písm. j) povolenie definuje ako rozhodnutie povoľujúceho orgánu vydané v povoľovacom konaní, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať navrhovanú činnosť alebo zmenu povolennej navrhovanej činnosti. Ako „činnosť“ definuje zákona o EIA, v zhode so Smernicou EIA, realizáciu stavieb, iných zariadení, realizačný zámer alebo iný zásah do prírodného prostredia alebo do krajiny meniaci fyzické aspekty lokality vrátane ťažby nerastnej suroviny (§ 3 písm. f) zákona o EIA).

38. V zmysle citovaných ustanovení Aarhuského dohovoru, Smernice EIA, zákona o EIA a rozhodovacej praxe SD EÚ kasačný súd ustálil, že účasť verejnosti na rozhodovaní a jej prístup k súdu je potrebné spájať len s tými povoľovacími konaniami, ktorých výsledkom je povolenie na realizáciu prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny (navrhovaná činnosť). Inak povedané, ak napr. stavba elektrárne podlieha posudzovaniu na základe zákona o EIA, povoľovacími procesmi, ktoré na ňu nadväzujú, budú len tie konania, ktoré oprávňujú túto stavbu realizovať a nie iné konania, ktoré by mohli súvisieť s prevádzkou samotnej elektrárne, ktoré už ale nie sú fyzickou realizáciou stavby a nezasahujú do stavby či krajiny.

39. Použijúc takto zadefinované východiská kasačný súd posúdil, akú povahu má kolaudačné povolenie alebo povolenie na predčasné užívanie stavby (spoločné ustanovenia § 76 až 84 stavebného zákona, ďalej spolu ako „kolaudačné povolenie/konanie“). Podľa kasačného súdu kolaudačné povolenie, ktorým sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, bez ďalšieho nie je povolením, ktorým sa povoľuje realizácia prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny. Naopak, rozhodnutie o umiestnení stavby ako aj stavebné povolenie, ktoré kolaudačnému konaniu predchádzajú, takýmito povoleniami sú, keďže stanovujú podmienky pre realizáciu prác. Ak je súčasťou kolaudačného konania aj konanie o zmene stavby pred dokončením, teda konanie, ktoré oprávňuje k realizácii prác, v takom prípade je aj kolaudačné konanie potrebné považovať za povoľovacie konanie v zmysle zákona o EIA (v súlade s § 78 ods. 2 stavebného zákona).

40. Ak teda podľa § 24 ods. 2 zákona o EIA má dotknutá verejnosť postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, kasačný súd je toho názoru, že ide len o také povoľovacie konania, ktoré spĺňajú definíciu „činnosti“ podľa Aarhuského dohovoru, Smernice EIA ako aj zákona o EIA. Keďže kolaudačné konanie bez ďalšieho nie je konaním, ktorého výsledkom je vydanie povolenia na „činnosť“ - realizáciu prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny, zainteresovanej verejnosti bez ďalšieho podľa zákona o EIA nevzniká postavenie účastníka kolaudačného konania. Záver správneho súdu o postavení žalobcu (zainteresovanej verejnosti) ako účastníka kolaudačného konania podľa § 24 ods. 2 zákona o EIA bez posúdenia ďalších skutočností preto vyhodnotil kasačný súd ako nesprávny.

41. Uvedený záver nič však nemení na tom, že v zmysle § 140c ods. 8 stavebného zákona, podľa ktorého proti kolaudačnému rozhodnutiu, ktorému predchádzalo konanie podľa zákona o EIA, má právo podať odvolanie aj ten, kto nebol účastníkom konania, ale len v rozsahu, v akom sa namieta nesúlad

povolania s obsahom rozhodnutia podľa zákona o EIA. Podaním odvolania podľa odseku 8 sa ten, kto ho podal, stáva účastníkom konania (§ 140c ods. 10 stavebného zákona). Z uvedeného vyplýva, že žalobca v postavení zainteresovanej verejnosti síce nemusel mať postavenie účastníka kolaudačného konania, ale podaním odvolania mu toto postavenie vzniklo a následne bol aj oprávnený podať správnu žalobu proti rozhodnutiu o odvolaní v pozícii zainteresovanej verejnosti (§ 42 a § 178 SSP).“

20. Na podklade vyššie uvedených skutočností dospel kasačný súd k záveru, že kasačné sťažnosti sťažovateľov 1/ a 2/ boli dôvodné a napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia vo veci účastníctva žalobcu v kolaudačnom konaní. Podľa názoru kasačného súdu naplnenie sťažnostného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP vo svojej podstate v danom prípade konzumuje aj sťažovateľom 2/ uplatnený sťažnostný dôvod týkajúci sa odklonu od ustálenej praxe kasačného súdu, keďže za túto je potrebné považovať predovšetkým citované rozhodnutie č. 71/2023 ZNSS, ktoré však bolo vydané až po napadnutom rozsudku.

21. Pokiaľ sťažovateľ 2/ namietal aj porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle § 440 ods. 1 písm. f), tak kasačný súd vyhodnotil namietaný bod 39 odôvodnenia napadnutého rozsudku ako obiter dictum, teda nie ako samostatný dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia. Krajský súd v danej časti odôvodnenia len poukázal na súvisiace procesné súvzťažnosti rozhodovania o účastníctve v kolaudačnom konaní a rozhodovania v kolaudačnom konaní vo veci samej, pričom kasačný súd nevidí dôvod sa k tomuto jeho záveru na tomto mieste bližšie vyjadrovať.

V. Záver

22. Kasačný súd preto napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP Správneho súdu v Bratislave a to s odkazom na § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť účastníctvo v kolaudačnom konaní.

23. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

24. Toto rozhodnutie prijal kasačný senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.